

Melakukan perkara yang betul pada masa yang betul, tanpa penundaan

Oleh Penatua Elder José L. Alonso

Dari Tujuh Puluh

Dalam hari kami amai orang kami hidup di tengah-tengah kesedihan dan kekeliruan yang besar. Mereka tidak menjumpai jawapan kepada soalan-soalan mereka dan tidak mampu untuk memenuhi keperluan mereka. Ada yang telah hilang rasa kebahagiaan dan kegembiraan. Para nabi telah mengisytiharkan bahawa kegembiraan yang benar dijumpai dalam mengikuti contoh dan ajaran Kristus. Dia Penyelamat kita, Dia adalah Guru kita, dan Dia adalah Contoh yang sempurna.

Kehidupannya adalah kehidupan perkhidmatan. Apabila kita melayani jiran kita, kami akan membantu mereka yang ada keperluan. Dalam proses itu, kita boleh menjumpai jalan penyelesaian masalah kita sendiri. Semasa kita meniru Penyelamat kita menunjukkan cinta kita kepada Bapa Surgawi kita dan Anak-Nya, Yesus Kristus, dan kita menjadi lebih seperti Mereka.

Raja Benjamin bercakap tentang nilai perkhidmatan, mengatakan bahawa apabila kita "dalam perkhidmatan [kami] sesama [kami] hanya dalam perkhidmatan [kami] Tuhan." Semua mempunyai peluang untuk memberikan perkhidmatan dan menunjukkan kasih sayang.

Presiden Thomas S. Monson telah meminta kami untuk pergi "menyelamatkan" dan berkhidmat kepada orang lain. Beliau berkata: "Kami akan mengetahui bahawa orang-orang yang kita berkhidmat, yang telah dirasai melalui sentuhan tangan, Sarjana entah bagaimana tenaga kerja kami tidak dapat menjelaskan perubahan yang datang ke dalam kehidupan mereka. Ada keinginan untuk berkhidmat dengan jujur, untuk berjalan secara merendahkan diri, dan hidup seperti Penyelamat. Dengan menerima penglihatan rohani mereka dan sekali imbas janji-janji selama-lamanya, mereka eko perkataan orang buta yang Yesus pulihkan penglihatan, yang berkata, "Satu perkara yang saya tahu, bahawa, sedangkan saya buta, sekarang saya lihat."

Setiap hari kita mempunyai peluang untuk memberi bantuan dan perkhidmatan-melakukan perkara yang betul, pada masa yang betul, tanpa penundaan. Fikirlah tentang orang ramai yang mempunyai masa yang sukar mendapat pekerjaan atau yang sakit, yang merasakan kesepian yang fikir bahawa mereka telah hilang segala-galanya. Apa boleh anda lakukan untuk

membantu? Bayangkan bahawa jiran, ditangkap dalam hujan dengan kereta pecah, menyeru kamu untuk mendapatkan bantuan. Apakah perkara yang betul untuk dilakukan untuknya? Bilakah masa yang sesuai untuk melakukannya?

Saya masih ingat peristiwa ketika kami pergi sebagai se keluarga ke pusat bandar Raya Mexico untuk membeli pakaian untuk anak-anak kita. Mereka sangat muda. Anak kami yang lebih tua hanya cukup-cukup dua tahun, dan anak muda berusia setahun. Jalan penuh sesak dengan orang ramai. Ketika kami membeli-belah, dan mendahului anak-anak kita dengan tangan, kami berhenti seketika untuk melihat sesuatu, dan tanpa disedari, kita hilang anak kita lebih tua! Kami tidak tahu bagaimana, tetapi dia tidak dengan kami. Tanpa berlengah-lengah saat, kami mencari dia. Kami telah mencari dan memanggil untuknya, merasa kesengsaraan hebat, berfikir bahawa kita akan kehilangan dia selama-lamanya. Dalam minda kita, kita merayu untuk Bapa Syurgawi untuk membantu kami mencari beliau.

Selepas sedikit masa kita menjumpainya. Di sana dia, dengan kesucian, melihat mainan melalui tingkap kedai. Isteri saya dan saya memeluk dan menciumnya, dan kita membuat komitmen untuk mengawasi anak-anak kita bersungguh-sungguh supaya kita tidak akan kehilangan satu lagi. Kami belajar bahawa untuk pergi untuk menyelamatkan anak kami, kami tidak memerlukan mesyuarat perancangan. Kami hanya bertindak keluar mencari yang telah hilang. Kami juga mendapat tahu bahawa anak kita tidak pernah menyedari bahawa dia telah hilang.

Brother dan sister, mungkin ada banyak orang yang, untuk sesuatu sebab, hilang daripada pandangan kami dan ada yang tidak tahu bahawa mereka hilang. Jika kita berlengah-lengah, kita mungkin akan hilang mereka untuk selama-lamanya.

Bagi ramai yang memerlukan bantuan kami, kita tidak perlu mencipta program baru atau mengambil tindakan yang rumit atau mahal. Mereka hanya perlu keazaman kami untuk melayan – untuk melakukan perkara yang betul pada masa yang betul, tanpa penundaan.

Apabila Penyelamat menjelma kepada orang-orang Buku Mormon, Dia memberikan kita contoh yang baik mengenai tidak menunggu untuk mentadbir bantuan kepada orang-orang yang telah hilang rasa kebahagiaan dan kegembiraan. Setelah mengajar rakyat, Beliau melihat bahawa mereka tidak boleh memahami semua perkataan-Nya. Beliau menjemput mereka untuk pergi ke rumah masing-masing dan memikirkan perkara-perkara yang Dia telah berkata kepada mereka. Dia menjemput mereka untuk berdoa kepada Bapa dan menyediakan diri mereka untuk datang lagi pada esok, apabila Dia akan kembali untuk mengajar mereka.

Semasa Beliau mengakhiri, Dia memandang kepada orang ramai dan melihat mereka menangis, kerana mereka sangat ingin untuk Beliau tinggal bersama mereka:

"Dan dia berkata kepada mereka: Sesungguhnya, usus saya penuh dengan belas kasihan kepada kamu."

"Adakah kamu yang sakit di antara kamu? Bawa mereka ke sini. Pernahkah kamu yang lumpuh, buta, atau menghentikan, atau dicatitkan, atau kusta, atau yang kering, atau yang pekak, atau yang tertindas dalam apa-apa cara? Bawa mereka dari sana dan saya akan sembuh mereka, kerana saya mempunyai belas kasihan untuk anda; usus saya penuh dengan belas kasihan."

Dan mereka membawa mereka yang sakit kepada-Nya, dan Dia menyembuhkan mereka. Orang banyak sujud di kaki-Nya dan menyembah-Nya dan mencium kaki-Nya, "demikian rupa yang mereka telah lakukan mandi kakinya dengan air mata mereka." Kemudian Dia perintahkan kepada mereka bahawa anak-anak kecil mereka perlu dibawa, dan Dia memberkati mereka satu demi satu. Itu adalah model Penyelamat telah diberikan kepada kita. Kasih-Nya untuk semua, tetapi Dia tidak pernah kehilangan penglihatan satu pun.

Saya tahu bahawa Bapa Syurgawi kita penyayang, memahami, dan sabar. Anak-Nya, Yesus Kristus sama sekali mengasihi kita. Mereka memberi bantuan kepada kita melalui nabi-nabi mereka. Saya telah mempelajari bahawa ada keselamatan yang besar dalam mengikuti nabi. "Penyelamatan" masih berlaku. Presiden Monson berkata: "Tuhan menjangka fikiran kita. Beliau menjangkakan tindakan kita. Beliau menjangka usaha-usaha kami. Beliau menjangkakan kesaksian kami. Beliau menjangkakan ketaatan kami."

Kita mempunyai tanggungjawab dan peluang yang besar. Ada banyak yang perlu sekali lagi mengalami rasa manis kebahagiaan dan kegembiraan melalui aktiviti di dalam gereja. Kebahagiaan yang datang daripada menerima tatacara-tatacara, membuat perjanjian-perjanjian suci, dan menyimpan mereka. Tuhan memerlukan kita untuk membantu mereka. Marilah kita melakukan perkara yang betul pada masa yang betul, tanpa berlengah-lengah.

Saya bersaksi bahawa Tuhan hidup dan dia adalah Bapa kita. Yesus Kristus hidup dan telah memberikan nyawa-Nya supaya kita boleh kembali ke lokasi Bapa Syurgawi kita. Saya tahu bahawa Dia adalah Penyelamat kami. Saya tahu bahawa kebaikan tak terhingga mereka terus dibuat nyata. Saya memberi saksi bahawa Presiden Thomas S. Monson adalah nabi mereka dan bahawa ini adalah Gereja tunggal benar di muka bumi. Saya tahu bahawa Nabi Joseph Smith adalah nabi Pemulihan. Saya bersaksi bahawa Buku Mormon adalah perkataan Tuhan.

Ia memberi kita petunjuk dan model untuk mengikuti untuk menjadi lebih seperti Tuhan dan Anak-Kekasih-Nya. Saya mengisyharkan dalam nama Tuhan Yesus Kristus kami, Amin.